

Στά Ίχνη τῶν Ἀγίων

Ὁ ἅγιος Γεώργιος (23 Ἀπριλίου)

Ίσως θά ἔχετε δεῖ, παιδιά, μία εἰκόνα πού δείχνει ἕναν στρατιώτη καβάλα πάνω στό ἄσπρο ἄλογό του. Ἔρχεται ἀντιμέτωπος μέ ἕναν φοβερό δράκο. Τό θηρίο ἐτοιμάζεται νά κατασπαράξει μία βασιλοπούλα καί ὁ στρατιώτης διαπερνάει τήν κοιλιά του μέ ἕνα βαρῦ ἀκόντιο.

Ξέρετε ποιόν εἰκονίζει ὁ γενναῖος αὐτός στρατιώτης; Ἐναν μεγάλο καί πολύ ἀγαπητό ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν **ἅγιο Γεώργιο** (δείχνουμε τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, βλ. ὀπτικοακουστικό ὑλικό).

Ἄς γυρίσουμε, λοιπόν, πολλὰ χρόνια πίσω γιά νά συναντήσουμε τόν Ἅγιο τῆς ἱστορίας μας.

Ἀπό τό συναζάρι

Τό 280 μ.Χ. στήν Καππαδοκία -πού τώρα ἀνήκει στήν Τουρκία- γεννήθηκε ὁ Γεώργιος. Σέ μικρή ἡλικία ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα. Ἡ μητέρα του, ἡ **Πολυχρονία**, τόν ἔφερε στήν πατρίδα της, στήν Παλαιστίνη. Ἡ χριστιανή μάνα ἀφοσιώθηκε στή φροντίδα τοῦ

μικροῦ Γεωργίου καί φύτεψε στήν παιδική του καρδιά τήν ἀγάπη στόν Χριστό. Μεγάλωνε ὁ Γεώργιος καί πλάι στή μητέρα του μάθαινε ὁμορφα μουσικά: **νά διαβάζει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, νά προσεύχεται, νά συμπαραστέκεται στούς φτωχοῦς.**

Στά δεκαοχτώ του χρόνια ὁ Γεώργιος ἔγινε στρατιώτης στόν ρωμαϊκό στρατό. Ἐπειδή ἦταν γενναῖος στίς μάχες καί εἶχε πολλά χαρίσματα μέσα σέ δύο χρόνια τόν ἔκαναν **χιλίαςρχο**, ἀρχηγό δηλαδή σέ χίλιους στρατιώτες. Ὅλοι τόν θαύμαζαν γιά τήν ὁμορφιά, τήν ἀνδρεία, τήν ἐξυπνάδα του.

Μά ἦρθαν χρόνια δύσκολα. Ὁ εἰδωλολάτρης αὐτοκράτορας, ὁ **Διοκλητιανός**, ἔβγαλε διάταγμα ἐναντίον τῶν χριστιανῶν. Οἱ στρατιῶτες του ἦταν ὑποχρεωμένοι νά συλλάβουν, νά φυλακίσουν, νά βασανίσουν καί νά σκοτώσουν τούς χριστιανούς ὁποιασδήποτε ἡλικίας: ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ἀκόμα καί ἡλικιωμένους.

Ὁ Γεώργιος, πού ἦταν ἀξιωματικός τοῦ αὐτοκράτορα, τί θά ἔκανε; Ἄν δέν ἐκτελοῦσε τή διαταγή, θά ἔχανε ὄχι μόνο τή θέση του, ἀλλά καί τήν ἴδια τή ζωή του. Ἐκεῖνος ὅμως, σάν ἀληθινό παλληκάρι τοῦ Χριστοῦ, καθόλου δέν δείλιασε.

Παρουσιάζεται στόν αὐτοκράτορα καί μέ θάρρος φανερώνει πώς εἶναι κι αὐτός χριστιανός. Ὁ Διοκλητιανός ξαφνιάζεται. Δέν πιστεύει σ' αὐτιά του. Ὁ ἀγαπημένος του ἀξιωματικός εἶναι κι αὐτός χριστιανός; Πόσο θά ἔθελε νά μὴν εἶναι ἀλήθεια!

- Δέν γνωρίζεις, τοῦ λέει, πώς γι' αὐτή τή συμπεριφορά σου μπορῶ νά σέ τιμωρήσω;

- Δέν φοβᾶμαι τίς τιμωρίες, γιατί ὁ Χριστός μοῦ δίνει θάρρος, ὁμολογεῖ μέ πίστη ὁ Γεώργιος.

Ἐξαλλος ὁ αὐτοκράτορας διατάζει τούς στρατιῶτες νά τοῦ κάνουν φοβερά βασανιστήρια. Στό τέλος τόν ρίχνουν μέσα σ' ἕναν λάκκο μέ καυτό ἀσβέστη καί τόν ἀφήνουν ἐκεῖ τρεῖς μέρες καί τρεῖς νύχτες. Ὅμως τί θαυμαστό! Ἀπό ὅλα τά μαρτύρια **τόν φύλαξε ὁ Χριστός καί δέν ἔπαθε ἀπολύτως τίποτα!** Κι ὄχι μόνο αὐτό. Βλέ-

ποντας όλα αυτά τὰ θαύματα οἱ στρατιῶτες πού τόν βασάνιζαν πίστεψαν σὸν Χριστό καί ἔγιναν κι αὐτοὶ μάρτυρες!

Ὁ αὐτοκράτορας χάνει τὴν ὑπομονή του. Σκέφτεται γιὰ τόν Γεώργιο νέο βασανιστήριο. Καλεῖ τόν μεγαλύτερο μάγο τῆς αὐτοκρατορίας του, τόν Ἀθανάσιο. Ὁ μάγος, σίγουρος γιὰ τὴν ἐπιτυχία του, εἰτοιμάζει ἕνα φάρμακο γιὰ νά χάσει τὰ λογικά του ὁ Γεώργιος κι ἕνα ἀκόμα θανατηφόρο δηλητήριο. Ὁ νεαρός μάρτυρας πίνει τὸ πρῶτο φάρμακο. Πίνει καί τὸ δεύτερο. **Δέν παθαίνει τίποτε!** Ὁ Ἀθανάσιος τὰ χάνει.

- Αὐτός ὁ μάγος εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ μένα, λέει σὸν αὐτοκράτορα. Δέν τόν πιάνουν τὰ πιό ἰσχυρά μου δηλητήρια!

- Δέν εἶμαι μάγος, ἀπαντᾷ ὁ Γεώργιος. **Ἡ δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνεργεῖ σέ μένα.** Πιστέψτε κι ἐσεῖς σ' Αὐτόν!

- Ἄν θές νά πιστέψουμε, ἀνάστησε ἕναν νεκρό ἀπὸ αὐτούς τούς χριστιανούς πού σκοτώσαμε, φωνάζει μέ δυσπιστία κάποιος ἀπὸ τὸ παλάτι.

Τότε ὁ Γεώργιος, γιὰ νά δοξασεῖ ἀκόμη μία φορά ὁ Θεός, πλησιάζει ἕναν νεκρό. Κάνει τὴν προσευχή του κι ἔπειτα λέει:

- Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σήκω!

Καί τί καταπληκτικό! **Ὁ πεθαμένος σηκώνεται!** Ὅλοι μένουν ἄφωνοι ἀπὸ τὸ φοβερό θαῦμα. Τότε ὁ μάγος Ἀθανάσιος φωνάζει:

- **Εἶμαι κι ἐγὼ χριστιανός,** αὐτοκράτορα! Πιστεύω σὸν Ἰησοῦ Χριστό! Γεώργιε, συγχώρεσέ με!

Ὁ Διοκλητιανός, πού ἡ καρδιά του ἦταν τόσο σκληρή, διατάζει* νά ξαναφυλακίσουν τόν Γεώργιο. Τὴ νύχτα ἐκείνη ὁ νεαρός μάρτυρας μέσα στὴ φυλακή βλέπει σέ ὄραμα τόν Χριστό. Ὁ Κύριος τοῦ δίνει θάρρος.

Μόλις ξημερώνει, ὁ Διοκλητιανός καλεῖ καί πάλι τόν Γεώργιο καί τοῦ προτείνει γιὰ τελευταία φορά νά προσκυνήσει τὰ εἶδωλα. Τοῦ ὑπόσχεται πὼς ἂν ἀρνηθεῖ τόν Χριστό, θά τοῦ δώσει πολλά χρήματα καί ἀξιώματα. Τότε ὁ νεαρός μάρτυρας ζητᾷ ἀπὸ τόν αὐτο-

κράτορα νά πᾶνε στόν εἰδωλολατρικό ναό τοῦ Ἀπόλλωνα. Χαίρεται ὁ βασιλιάς. «Ἐπιέλους τόν κατάφερα!», σκέφτεται.

Φτάνουν στόν ναό. Ὁ Γεώργιος στέκεται στό κέντρο. Κάνει ἀργά καί εὐλαβικά τόν σταυρό του. Καί τί θαυμαστό! Ἕνας φοβερὸς σεισμός ρίχνει κάτω μέ θόρυβο τὰ ἀγάλματα τοῦ ναοῦ. Ὅλα γίνονται κομμάτια! Πολλοὶ ἀπό τούς εἰδωλολάτρες, βλέποντας τό νέο αὐτό καταπληκτικό θαῦμα, ὁμολογοῦν κι αὐτοὶ πὼς θέλουν νά εἶναι χριστιανοί. **Ἡ γυναίκα τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἡ αυτοκράτειρα Ἀλεξάνδρα**, ἡ ὁποία ἦταν κρυφά ἀπό τόν σύζυγό της χριστιανή, φωνάζει: **«Θεέ τοῦ Γεωργίου, ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός!»**.

Τὴν ἴδια στιγμή ἐμφανίζεται καί ἡ μητέρα τοῦ Γεωργίου, ἡ Πολυχρονία. Ὁμολογεῖ πὼς εἶναι χριστιανή ὅπως καί ὁ γιὸς της.

Ὁ αὐτοκράτορας τὰ χάνει. Δέν μπορεῖ νά πιστέψει σ' ὅλα αὐτὰ πού βλέπει καί ἀκούει. Μόλις συνέρχεται, διατάζει νά βάλουν τόν Γεώργιο, τὴ μητέρα του καί τὴν Ἀλεξάνδρα σὴ φυλακή καί τὴν ἄλλη μέρα νά τούς θανατώσουν. **Ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ὁμῶς παρέδωσε τὴν ψυχὴ της τὸ ἴδιο βράδυ, τὴν ὥρα πού προσευχόταν.** Τὴν πῆρε κοντὰ Του ὁ Χριστὸς στόν παράδεισο, ὅπως καί τὴν Πολυχρονία τό ἐπόμενο πρωί.

Τέλος, ἔρχεται ἡ σειρά τοῦ Γεωργίου. Ὁ Ἅγιος γονατίζει καί προσεύχεται. Ζητᾷ ἀπό τόν Κύριο νά συγχωρέσει ὅλους αὐτοὺς πού τόν βασάνισαν. Περιμένει τὴ γλυκιά ὥρα πού θά συναντήσῃ τόν Χριστό, πού τόσο ἀγαποῦσε! Ἕνας στρατιώτης τόν θανατώνει μέ τό ξίφος. **Ἡ ἀγία ψυχὴ τοῦ Γεωργίου ἀνεβαίνει κοντὰ στόν Κύριο στίς 23 Ἀπριλίου τοῦ 303 μ.Χ.**

Αὐτὴ τὴν ἡμέρα τόν τιμοῦμε ὅλοι οἱ χριστιανοί ἢ τὴ δεῦτερη μέρα τοῦ Πάσχα, ὅταν πέσει ἡ γιορτὴ του μέσα σὴ Μεγάλῃ Σαρακοστή.

Πολεμοῦμε τό «θηρίο» τοῦ κακοῦ

Ὁ ἅγιος Γεώργιος καί μετά τόν θάνατό του συνεχίζει νά κάνει πολλά θαύματα. Γι' αὐτό μεγάλοι καί μικροί, πλούσιοι καί φτωχοί καταφεύγουν στήν προστασία του. Ἀκόμη καί μουσουλμάνοι Τούρκοι ἔχουν ζητήσει τή βοήθειά του καί πολλούς ἀπ' αὐτούς τούς ἔχει θεραπεύσει ἀπό ἀρρώστιες.

Ὁ Ἅγιος, ὅταν τόν παρακαλοῦμε στήν προσευχή μας, πάντα ἔρχεται νά μᾶς βοηθήσει. Ὁ δράκοντας πού σκοτώνει στήν εἰκόνα συμβολίζει τόν διάβολο καί ὅλα τά κακά ἀπό τά ὁποῖα μᾶς γλυτώνει.

Ὁ γενναῖος αὐτός καβαλάρης τοῦ Χριστοῦ εἶναι πάντα δίπλα μας, **φίλος μας καί βοηθός μας**, ἰδιαίτερα ὅταν ἀγωνιζόμαστε νά διώξουμε μακριά ὅλα ἐκεῖνα τά κακά πού σάν θηρία μᾶς περιτριγυρίζουν: τήν κακία, τήν τεμπελιά, τά ἄπρεπα λόγια, τά ψέματα, καθετί πού εἶναι ἀντίθετο στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Κάθε φορά πού πολεμοῦμε τό «θηρίο» τοῦ κακοῦ, μοιάζουμε μέ τόν Ἅγιο. Ἐκεῖνος, ὅπως βλέπουμε στήν εἰκόνα του, σκότωσε τόν δράκο. Κι ἐμεῖς, παιδιά, μέ τή βοήθειά του καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά νικοῦμε πάντοτε τό κακό!

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἄγιε Γιώργη, καβαλάρη»).

**Ἄγιε Γιώργη καβαλάρη,
θάρρος δῶσ' μου στήν καρδιά
κάθε κακό ἀπ' τήν ψυχή μου
νά τό διώχνω μακριά!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.

*Υποσημείωση: Ὁ Διοκλητιανός διέταξε νά ἀποκεφαλιστεῖ ὁ μάγος Ἀθανάσιος καί ὁ ἀναστημένος ἄνδρας.